

God praksis for styring af ESG-relaterede risici i kreditinstitutter

Finanstilsynet har undersøgt styringen af ESG-relaterede risici på tværs af kredit-, markeds-, likviditets- og operationel risiko i de største danske kreditinstitutter. Undersøgelsen blev gennemført i fjerde kvartal 2024. Finanstilsynet har efterfølgende haft dialog om denne styring med både de undersøgte institutter og andre institutter.

Formålet med undersøgelsen var at få indsigt i, hvor langt de største institutter er nået med at inddrage ESG-forhold i deres risikostyring, som har været et eksplicit krav i ledelsesbekendtgørelsen siden 2020. Finanstilsynet ønskede også at få indblik i, hvordan institutterne arbejder henimod at sikre efterlevelse af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) retningslinjer for området. Retningslinjerne forelå i udkast på undersøgelsestidspunktet og blev offentliggjort i deres endelige form den 8. januar 2025¹ med anvendelse fra januar 2026 for de fleste institutter.

Opsummering af de væsentligste observationer fra undersøgelsen

1. De undersøgte institutter har på nogle områder øget indsatsen med at styre ESG-relaterede risici, bl.a. med henblik på at efterleve EBA's retningslinjer. Det omfatter indtil videre analyser og tiltag for konkrete dele af udlånsporteføljen og er typisk drevet af klimamæssige forhold.
2. Der udestår fortsat en væsentlig opgave for institutterne med at etablere sammenhængende processer og metoder for løbende at kunne identificere, vurdere og styre ESG-relaterede risici:
 - Det er vigtigt, at institutterne gennemfører systematiske analyser af tendenser med afdækning af nye risici eller risici i fremvækst, der påvirker kunder, andre modparter og investeringer.
 - Tendenser i omverdenen og de potentielt omfattende konsekvenser nødvendiggør, at institutterne anlægger tidshorisonter på kort, mellemlang og lang sigt for identifikation, vurdering og styring af ESG-relaterede risici.
 - Mangel på data til vurdering af ESG-relaterede risici er et vilkår på kort sigt. Institutterne må bruge tilgængelige data i videst muligt omfang og igangsætte indsamling af relevante data snarest muligt.
3. Omfanget af igangværende og mulige omstillingsprocesser i omverdenen, herunder de beslutninger og målsætninger, som vedtages af institutterne og politisk, vil eventuelt kunne føre til væsentlige ændringer i institutternes forretningsmodel og risikoprofil. Derfor skal de med dansk implementering af CRD VI udarbejde en plan for, hvordan de vil gennemføre de nødvendige ændringer (omstillingsplan).

¹ [Link til EBA/GL/2025/01 på EBA's hjemmeside](#)

4. Styring af ESG-relaterede risici bør indarbejdes i institutternes eksisterende politikker og forretningsgange for styring af kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko (herunder IT-risiko) og likviditetsrisiko.
5. Selvom institutterne som udgangspunkt har forskellige forudsætninger for at efterleve EBA's retningslinjer fra januar 2026, er det vigtigt for dem alle at etablere en systematisk tilgang med brug af proportionelle metoder i overensstemmelse med retningslinjerne, som de kan forbedre i takt med opbygning af erfaringer og kompetencer.

Definition af ESG-relaterede risici

Kapitalkravsforordningen (CRR) definerer ESG-relaterede risici som risici for, at miljømæssige, sociale eller ledelsesmæssige (ESG) faktorer nu eller i fremtiden vil kunne påvirke et instituts modparter eller investerede aktiver på en måde, som har negativ finansiel indvirkning på instituttet² (se også boks 1). Det kan f.eks. være, at et institut oplever tab, som skyldes ESG-relaterede faktors påvirkning af kunder, samarbejdspartnere eller andre aftaleparter (modparter) eller af fysiske aktiver, værdipapirer eller andre investeringer (investeringer). I resten af notatet henvises til modparter og investeringer. Tab kan dermed manifestere sig for instituttet på ethvert af de sædvanlige risikoområder, nemlig kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko (herunder IT-risiko) og likviditetsrisiko, afhængigt af, hvilken slags modpart eller investering der er årsag til tabet. ESG-risiko er dermed ikke en selvstændig risikotype.

Boks 1

Hvad er ESG-forhold?

E, S og G står for Environmental, Social og Governance. Nedenfor er eksempler på ESG-forhold, som kan påvirke institutternes modparter og investeringer.

Miljø- og klimamæssige risici er relateret til miljøforhold og klimaforandringer. Det kan være ændringer i regulering, beskatning eller teknologi indenfor miljø- eller klimaområdet, som øger investeringsbehovet eller de løbende udgifter. Det kan også være en faldende efterspørgsel på grund af en ændret forbrugeradfærd. De fysiske klimaforandringer kan også medføre lavere aktivpriser som følge af f.eks. højere oversvømmelsesrisiko for ejendomme eller faldende indtjening i landbruget pga. mere ekstremt vejr.

Sociale risici knytter sig til sociale forhold. Det kan bl.a. være risikoen for brug af børnearbejde eller utilstrækkelige foranstaltninger til at undgå sundhedsskadeligt eller farligt arbejde.

Ledelsesmæssige risici er bl.a. knyttet til aktiviteter i lande med betydelig korruption. De omfatter også afvigende etik og moral i forhold til samfundets forventninger til en ansvarlig ledelse. Disse forventninger rækker ofte udover de juridiske forpligtelser.

1. Baggrund for undersøgelsen

² Jf. Artikel 4, stk. 1, nr. 52d, i CRR ([link til Eur-lex](#))

ESG-relaterede risici er ikke nye. Det er heller ikke et nyt risikoområde i forhold til de sædvanlige risikoområder, som typisk deles op i kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og likviditetsrisiko. Det har altid været god praksis at inddrage vurdering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold i kreditvurderinger og investeringsbeslutninger i det omfang, de kan have væsentlig betydning for f.eks. tilbagebetalingsevne og afkast. Tilsvarende gælder for instituttets vurdering af modparten i en outsourcing-aftale eller anden aftale, som instituttet indgår.

Betydningen af ESG-forhold er dog vokset væsentligt i forhold til tidligere. Konkrete, globale klimaændringer og forventninger om yderligere betydelige ændringer fremover har bl.a. sat klimaet højt på dagsordenen og medført politiske tiltag, teknologiændringer og adfærdsændringer i samfundsøkonomien. På samme måde har f.eks. også øget hastighed i spredningen af viden og informationer, som verden over kan påvirke virksomheders omdømme og forbrugers adfærd, betydning for forhold i relation til ESG.

Derfor er det vigtigt for kreditinstitutterne at have passende forretningsgange og metoder til løbende at identificere de ESG-forhold, som i væsentligt omfang kan påvirke deres kreditrisiko, markedsrisiko, operationelle risiko og likviditetsrisiko, i takt med at de udvikler sig på kort, mellemlang og lang sigt.

I tillæg til bestemmelserne i ledelsesbekendtgørelsen, jf. afsnittet nedenfor om regler og retningslinjer, indeholder EBA's retningslinjer anvisninger til, hvad styring af ESG-relaterede risici bør omfatte. Det enkelte kreditinstitut skal fra januar 2026 efterleve retningslinjerne på en måde, som er tilpasset dets størrelse, forretningsmodel og risikoprofil. Mindre institutter vil ofte kunne klare sig med enkle metoder til at udføre opgaverne. Mindre institutter kan dog være udsat for ESG-relaterede risici i samme grad som store institutter og skal have passende forretningsgange og metoder, som er i overensstemmelse med retningslinjerne. Udvalgte bestemmelser i retningslinjerne indeholder konkrete lempelser for ikke-SIFI-institutter, som omfatter lavere opdateringsfrekvens af væsentlighedsvurderingen, øget brug af kvalitative vurderinger og proxydata, færre metoder til risikovurdering og indikatorer til overvågning og færre krav til omstillingsplaner.

De følgende afsnit beskriver nogle væsentlige forhold og observationer fra undersøgelsen i de største institutter, som også de øvrige institutter bør være særligt opmærksomme på.

Relation til andre notater fra Finanstilsynet

Finanstilsynet har i 2024 offentliggjort en række notater om institutternes praksis for inddragelse af ESG-forhold i deres kreditstyring³. Notaterne handler om,

³ ["Undersøgelse af ledelsesmæssige skøn der afspejler forventninger til klimalovgivning"](#),

hvordan institutterne konkret tager hensyn til ESG-forhold i kreditvurderingen af kunder i enkeltstager og på porteføljeniveau, ved stresstest, i interne modeller for kreditrisiko (IRB-modeller) og i ledelsesmæssige skøn for nedskrivninger.

I notatet "God praksis for kreditinstitutters styring af miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold på kreditområdet" fremgår det, at det enkelte institut indledningsvist bør have identificeret alle ESG-relaterede kreditrisici, der kan være væsentlige for instituttet, og rangordnet dem efter deres kreditrisikomæssige betydning. Dette indledningsvise element gælder dog ikke alene for kreditområdet, men også for de øvrige risikoområder, når instituttet skal styre sine ESG-relaterede risici. Notatet uddyber bl.a., hvordan identifikation og rangordning for alle risikoområder bør ske.

Dette notat gengiver ikke alle de detaljerede krav i EBA's retningslinjer om institutternes styring af ESG-relaterede risici, men beskriver en række forhold, som kræver særlig opmærksomhed fra institutterne i forbindelse med at styre ESG-relaterede risici for alle risikoområder i overensstemmelse med de kommende regler. Notatet supplerer dermed notaterne fra 2024 om styring af ESG-relaterede forhold på kreditområdet, men erstatter dem ikke.

Regler og retningslinjer

Ledelsesbekendtgørelsen for pengeinstitutter m.fl.⁴ fik i december 2020 og juni 2021 tilføjet generelle krav om, at penge- og realkreditinstitutter skal tage højde for ESG-mæssige forhold i deres risikostyring på alle relevante risikoområder. Det skal ske ved at inddrage dem i de politikker, som instituttets bestyrelse skal godkende. Det gælder politikkerne for kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og i relevant omfang øvrige risici, herunder likviditetsrisiko.

Boks 2

§ 4, stk. 3, i ledelsesbekendtgørelsen

Virksomhedens politikker, jf. stk. 2, nr. 1-3, samt i relevant omfang nr. 4-8, skal udover virksomhedens overordnede strategiske mål for de pågældende risikoområder indeholde retningslinjer for de risici, der udspringer af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold, som virksomheden ønsker at påtage sig.

Bilag 1 til ledelsesbekendtgørelsen (nr. 1, 2 og 16-18) konkretiserer, at institutternes kreditpolitik skal tage højde for ESG-forhold, og at de skal indgå i institutternes analyse af risici for kunden og vurdering af sikkerheder. God praksis for håndtering af disse bestemmelser fremgår af Finanstilsynets offentliggjorte

³ [Erfaringsopsamling om klimastress i finansielle virksomheder](#)", ["God praksis for ESG-relaterede kreditrisici på IRB-området"](#) og ["God praksis for kreditinstitutters styring af ESG-forhold på kreditområdet"](#)

⁴ [Bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. \(Bekendtgørelse nr. 1103 af 30. juni 2022 med senere ændringer\)](#).

notat "God praksis for kreditinstitutters styring af miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold på kreditområdet".

EBA's retningslinjer indeholder detaljerede beskrivelser af, hvordan tilsynsmyndighederne, herunder Finanstilsynet, fremover forventer, at institutterne inddrager ESG-relaterede forhold i risikostyringen på tværs af alle risikoområder. Retningslinjerne skal anvendes fra den 11. januar 2026, dog den 11. januar 2027 for små og ikke komplekse institutter⁵.

Det skal bemærkes, at kravene i ledelsesbekendtgørelsen og i EBA's retningslinjer handler om institutternes risikostyring. EU-kommissionen har præsenteret dens 'omnibus-forslag'⁶, som bl.a. omhandler forenkling af virksomhedernes rapporteringsforpligtelser på bæredygtighedsområdet. Forslaget påvirker ikke kravene til institutternes styring af ESG-relaterede risici eller indholdet i dette notat.

2. Særlige opmærksomhedspunkter som kan forbedre styring af ESG-relaterede risici

Institutterne giver udtryk for, at der udestår et stort arbejde med at forbedre styringen af ESG-relaterede risici i overensstemmelse med retningslinjerne.

2.1. Væsentlighedsvurdering

Institutterne har generelt lang erfaring med, hvad de skal holde øje med i omverdenen, og hvad der i væsentlig grad kan påvirke deres modparter og investeringer – og dermed deres risici. Makroøkonomiske, politiske, finansielle og teknologiske forhold spiller en væsentlig rolle. Institutterne har erfaring med og kompetencer til at overvåge og vurdere udviklingen, herunder data og analyseredskaber til at vurdere væsentligheden for instituttet.

På samme måde bør lokale, regionale og globale ESG-forhold indgå i institutternes overvågning af tendenser i omverdenen og i institutternes væsentlighedsvurdering. For eksempel har sandsynligheden for klimaændringer og tab af biodiversitet nået et niveau, som både på kort, mellemlang og lang sigt har væsentlig politisk og realøkonomisk betydning. Institutterne har dog ikke de samme erfaringer og kompetencer til at overvåge og vurdere udviklingen i ESG-forhold, som de har til at overvåge og vurdere forholdene nævnt ovenfor.

Derfor bør institutterne have en bevidst, systematisk tilgang til at vælge relevante kilder til information om udviklingen. Mange eksperter, myndigheder, interesseorganisationer og andre formidler informationer og vurderinger af udviklingen i ESG-forhold, som ikke alle er lige sikre eller entydige. Det enkelte institut må derfor tage stilling til, hvilke kilder det finder relevant at benytte.

⁵ [Orientering vedr. Finanstilsynets praksis ved kvalifikation af små og ikkekomplekse institutter](#)

⁶ [Link til Erhvervsstyrelsens hjemmeside](#)

Nogle områder er omfattet af bredt accepterede vurderinger og analyser, men videnskab og vurdering udvikler sig løbende, og derfor skal institutterne regelmæssigt forholde sig til, om deres valg af kilder er passende.

Med udgangspunkt i overvågningen af tendenser i omverdenen skal det enkelte institut kortlægge de mekanismer (transmissionsmekanismer), som kan tænkes at have betydning for, hvordan udviklingen påvirker instituttets modparter og investeringer – og dermed instituttets risici. Institutet bør inddrage påvirkninger fra fysiske eller andre forhold, f.eks. klimaændringer, tab af biodiversitet, arbejdsforhold for arbejdstagere og udbredelse af korruption. Institutet skal også være opmærksomt på påvirkninger fra mulige omstillinger i samfundet ved udsigten til fysiske ændringer, f.eks. politiske tiltag, teknologiændringer, forbrugerpræferencer og andre adfærdsændringer.

Eksempler på omstillingsrisici

Afsnittet indeholder nogle illustrative eksempler på omstillingsrisici, som udspringer af udsigten til mulige fysiske ændringer i form af klimaændringer og tab af biodiversitet. Det er bl.a. sammensætningen af instituttets modparter og investeringer, som er afgørende for, om eksemplerne er væsentlige for instituttet.

CO₂-afgifter i Danmark er et eksempel på en omstillingsrisiko, som har materialiseret sig ved en øget omkostning for institutternes erhvervskunder – og dermed en øget kreditrisiko for institutterne. Tilsvarende påvirker det markedsrisikoen ved investeringer i virksomheder, der er påvirket af CO₂-afgifter.

Et andet eksempel er bilindustriens omstilling til produktion af elbiler. Udsigten til klimaændringer har ført til politiske tiltag som afgiftsfritagelser og indførelse af miljøzoner og til ændrede forbrugerpræferencer. Derudover ser teknologiskiftet til produktion af elbiler ud til at have rykket ved konkurrenceevnen for den europæiske bilindustri til fordel for asiatiske bilproducenter. Elbilers mindre behov for service og reparation kan også ramme dele af autobranschen. Samlet set er det en omstillingsproces, som er startet ved udsigten til klimaændringer, men hvor en mulig øget kreditrisiko og markedsrisiko for institutterne skyldes investeringsbehov og øgede omkostninger for virksomheder i hele værdikæden for bilindustrien, fra underleverandører til forhandlere, serviceværksteder og tankstationer.

Et tredje eksempel er, at landbruget bl.a. skal forholde sig til eventuel omstilling til mindre animalsk produktion (forbrugerpræferencer) og eventuelt til alternativer til brug af importerede foderstoffer (eventuelle politiske indgreb og forbrugerpræferencer), som vil øge institutternes kreditrisiko på grund af eventuelle øgede omkostninger og investeringer i landbruget og tilknyttede erhverv.

Et fjerde eksempel er, at udsigten til hyppigere og mere ekstreme oversvømmelser og andre voldsomme vejrfænomener kan øge kravene til placering og beskyttelse af instituttets eller dets datacentrals bygninger og IT-systemer.

Institutternes likviditetsrisiko og styringen af den er bl.a. betinget af en række modparters udnyttelse af deres kreditfaciliteter i instituttet og andre modparters evne og vilje til at placere deres overskudslikviditet som indlån i instituttet eller som investering i instituttets gældsudstedelser. Institutterne skal derfor overveje, om ESG-forhold i væsentlig grad kan påvirke deres likviditetsbehov eller deres fundingkilder. Det kan f.eks. være kunder, som væsentligt øger trækket på kreditfaciliteter eller reducerer indlån, fordi de skal bruge midlerne til andre formål drevet af ESG-forhold. Det kunne f.eks. være forsikringsselskaber, som uventet skal udbetale store forsikringssummer som følge af klimahændelser. Det kan også tænkes, at de sædvanlige investorer i instituttets gældsudstedelser ændrer præferencer som følge af ESG-forhold og i stedet for at købe instituttets udstedelser investerer i andre instrumenter til finansiering af grøn omstilling, bevarelse af naturressourcer eller andre ESG-relaterede omstillinger.

Data

Institutterne har brug for relevante data om deres modparter og investeringer til at identificere væsentlige risici med udgangspunkt i overvågningen af tendenser i omverdenen og analyser af transmissionsmekanismer. F.eks. medfører klimaændringer, og særligt de afledte omstillingsrisici, behov for data om de modparter og investeringer, der bliver påvirket af klimaændringer, og data om deres CO₂-udledning.

Et andet eksempel er behovet for data om modparters og investeringers geografiske placering af aktiviteter, kunder og underleverandører. Aktiviteter i, eller forsyninger til og fra, andre lande vil typisk være en indikator for, om en virksomhed i særlig grad kan være udsat for ESG-relaterede risici f.eks. knyttet til belastning af miljø og naturressourcer, manglende overholdelse af arbejdstagerrettigheder og menneskerettigheder, korruption, kriminalitet eller skatteunddragelse. Sådanne virksomheder kan f.eks. medføre øget kreditrisiko eller markedsrisiko for instituttet eller en øget operationel risiko, hvis virksomhederne leverer serviceydelser til instituttet.

2.1.1. De undersøgte institutters praksis for analyse, kortlægning af transmissionsmekanismer og konsekvensvurdering

De undersøgte institutter er opmærksomme på behovet for forbedrede metoder til overordnet overvågning af tendenser, analyse af måder, hvorpå konkrete forhold kan påvirke instituttet (transmissionsmekanismer), og vurdering af mulige konsekvenser. De fleste af de undersøgte institutter har beskrevet metoder for systematisk overvågning af tendenser i omverdenen, kortlægning af transmissionsmekanismer og vurdering af mulige konsekvenser – men ikke alle har i fuldt omfang taget metoderne i brug. Det er vigtigt, at institutterne udvikler og følger forretningsgange og metoder for overordnet identifikation og vurdering af risici, som sætter retningen for prioritering og igangsættelse af konkrete risikostyringsmæssige tiltag.

Det er ikke givet, at en mere systematisk overvågning af tendenser i omverdenen og væsentlighedsvurdering på kort sigt vil ændre institutternes fokus væsentligt. I lyset af den betydning, ESG-forhold eventuelt kan få for institutternes risici på kort, mellemlang og lang sigt, er det dog vigtigt, at institutterne får indarbejdet en systematisk tilgang, så de med tiden opbygger erfaringer og kompetencer til at sikre en effektiv risikoidentifikation i takt med, at risikobilledet udvikler sig.

Et større nordisk institut, som ikke var en del af Finanstilsynets undersøgelse, foretager en omfattende og regelmæssig overvågning af omverdenen, kortlægning af transmissionsmekanismer og vurdering af væsentlighed, både hvad angår kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og likviditetsrisiko. Erfaringen fra instituttet er, at selvom den estimerede risiko på kort sigt ikke er stor, forbedrer det omfattende arbejde væsentligt forståelsen af risikobilledet og øger tiltroen til, at instituttet fremover vil kunne identificere væsentlige ændringer. Institutet fremhæver også, at den viden og erfaring, som processen giver, giver en væsentligt bedre dialog med kunderne om risiciene.

2.1.2. Proportionalitet

For ikke-SIFI'er vil en mindre omfattende proces ofte være tilstrækkelig afhængigt af det enkelte instituts risikoprofil og væsentlige risici. En mere enkel forretningsmodel og risikoprofil kan gøre det nemmere at finde relevante kilder til overvågning af omverdenen og afgrænse relevant indhold. Ikke-SIFI'er vil typisk også lettere kunne danne sig et overblik over deres modparter og investeringer og dermed over instituttets risici, så det bliver lettere at identificere transmissionsmekanismer og vurdere væsentlighed.

Uanset at de bruger enklere metoder, bør mindre institutter dog sikre, at deres forretningsgange og metoder omfatter både overvågning af tendenser i omverdenen, identifikation af transmissionsmekanismer og vurdering af væsentlighed, så de sikrer, at de løbende følger udviklingen, og er opdaterede.

2.2. Vurdering af risici på kort, mellemlang og lang sigt

Der er en ikke ubetydelig risiko for, at de potentielle effekter for samfundet og økonomien af klimaændringer og biodiversitetstab kan blive meget store. Det samme kan gælde andre ESG-forhold. Til gengæld er der stor usikkerhed forbundet med både sandsynlighed, konsekvenser og tidsperspektiv. Omstillingsprocesser drevet af politiske tiltag, teknologiændringer og forbrugeradfærd bidrager til, at langsigtede forventninger til f.eks. ændringer i klima og biodiversitet på kort sigt kan få betydning for institutternes risikoprofil. Derfor angiver EBA's retningslinjer, at institutterne vurderer ESG-relaterede risici på kort, mellemlang og lang sigt (over ti år). Dette er en væsentlig forskel fra anden regulering og institutternes generelle risikostyring, som typisk har kortere tidshorisonter.

Selvom usikkerheden ved at vurdere risici på længere sigt er stor, er det nødvendigt for institutterne at gøre det. Dels kan bl.a. klima- og biodiversitetsændringer have betydelige konsekvenser både på kort og lang sigt, dels kan tilpasningen til udviklingen hos institutterne og deres modparter og investeringer tage lang tid og derfor kræve tidlig opmærksomhed og indsats.

Manglende analyse af ESG-relaterede forhold på mellemlang og lang sigt kan medføre, at institutterne ikke får identificeret alle væsentlige risici i væsentlighedsvurderingen tids nok til at gøre de nødvendige tiltag i styringen af risici fra påvirkningen af deres modparter og investeringer.

I praksis vil risikovurderinger på mellemlang og især lang sigt naturligvis være behæftet med stor usikkerhed. På områder med mangel på relevante og pålidelige data og erfaringer til at understøtte risikovurderingerne må risikovurderingerne i starten i vid udstrækning være af kvalitativ art. I takt med, at institutterne opbygger erfaring og kompetencer, og tilgængeligheden af data bliver øget, må kvaliteten af risikovurderinger med længere tidshorisonter forventes at blive bedre. Det er derfor vigtigt, at institutterne kommer i gang med arbejdet, så de kan leve op til retningslinjerne fra januar 2026.

2.3.Indsamling af data

Tilgængeligheden og pålideligheden af relevante data til risikostyringen er begrænset i sammenligning med data for mere traditionelle risikoområder. Det skyldes, at arbejdet med styring af ESG-relaterede risici er forholdsvis nyt for institutterne.

Institutterne forventer, at data fra rapportering om bæredygtighed (CSRD) i et vist omfang også vil kunne bruges til risikostyringsmæssige formål.

Institutterne har i risikostyringen haft fokus på at fremskaffe data til konkrete analyseformål i forbindelse med f.eks. udvalgte sektorer, CO₂-udledninger, ejendommens energieffektivitet og stormflodsrisiko. På enkeltkundeniveau har institutterne typisk enkle spørgeskemaer, som rådgiverne bruger til at estimere et samlet niveau for kunders ESG-relaterede risici. Institutternes arbejde med disse forhold er nærmere beskrevet i notatet "God praksis for kreditinstitutters styring af miljø- og klimamæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold på kreditområdet". Enkelte institutter har konkrete overvejelser om at igangsætte systematisk opsamling af nye data om f.eks. modparter og investeringers geografiske placering og aktiviteter i – og forsyninger til og fra – andre lande.

Med de seneste ændringer i CRR er der indført mere eksplicite krav til institutterne om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om eksponeringer mod forskellige ESG-relaterede forhold. Disse data bør også inddrages i institutternes risikostyring.

Det kræver tid og ressourcer at opbygge et passende datagrundlag. Derfor er det vigtigt at tage de første skridt tidligt for at opbygge relevante erfaringer og kompetencer.

2.4. Omstillingsplaner

De seneste ændringer i CRD omfatter også krav om, at institutterne skal have omstillingsplaner, som tager væsentlige omstillingsprocesser i samfundet og økonomien i betragtning. Kravene implementeres i Danmark med ikrafttræden pr. 1. januar 2026. Nogle af disse processer er allerede i fuld gang, f.eks. den grønne omstilling af energiforsyningen, landbruget og transportsektoren. Det kan på kortere eller længere sigt nødvendiggøre væsentlige ændringer i sammensætningen af institutternes eksponeringer mod modparter og investeringer – og dermed i institutternes risici.

EBA's retningslinjer indeholder anvisninger for institutternes udarbejdelse af planer for omstilling af deres risikoprofil på kort, mellemlang og lang sigt⁷. Nødvendigheden af og ønsket om omstilling af risikoprofilen vurderes og beslutes af ledelsen i institutterne. Omstillingsplanerne skal tage hensyn til de ændringer i risikoprofilen, som institutterne beslutter på grundlag af deres egne risikovurderinger og risikopolitikker. Et institut kan f.eks. beslutte, at dets analyser af stormflodsrisiko skal føre til reduktion af udlån med pant i ejendomme med bestemte egenskaber som f.eks. beliggenhed.

Et andet eksempel kunne være en eventuel kommende politisk beslutning om udfasning af energiforsyning baseret på fossile brændstoffer. En sådan beslutning kan nødvendiggøre, at institutter, som finansierer fossilt baseret energiforsyning, i deres omstillingsplaner indarbejder en afvikling af de pågældende eksponeringer indenfor rammerne af den politiske beslutning.

Styring af ESG-relaterede risici som krævet i ledelsesbekendtgørelsen og retningslinjerne fra EBA indebærer ikke nødvendigvis krav eller forventninger om, at institutterne skal afvikle eller reducere udvalgte eksponeringer. Ledelsesbekendtgørelsen og EBA's retningslinjer kræver alene, at institutterne skal identificere og vurdere deres risici og gøre de tiltag, der er nødvendige i forhold til deres strategi, risikopolitikker og forretningsgange.

Ifølge EBA's retningslinjer skal omstillingsplanen også tage hensyn til eventuelle ændringer i risikoprofilen, som instituttet kan have besluttet af andre hensyn end risikostyringen. Det kan være afvikling af udlån og investeringer, som instituttet forpligter sig til af hensyn til sit samfundsansvar og ikke som følge af hensyntagen til den finansielle risiko. Det kan f.eks. komme fra instituttets frivillige tilslutning til Net-Zero Banking Alliance eller efterlevelse af eventuelle krav om klimaplaner under anden kommende regulering.

⁷ Jf. krav i artikel 76 i CRD ([link til Eur-lex](#))

Omstillingsplanen bør udspringe af en samlet strategi, som tager hensyn til instituttets væsentlige ESG-relaterede risici i lyset af samfundets og instituttets mål for klimatilpasning og bæredygtighed.

Bilaget til EBA's retningslinjer indeholder et hjælpeværktøj til udarbejdelse af omstillingsplanen. Omstillingsplanen opsummerer instituttets væsentlige ESG-risici og eventuelle mål for reduktion af ESG-risici og beskriver planlagte tiltag for at realisere målene.

EBA's retningslinjer indeholder krav til, hvordan ESG-relaterede risici skal behandles i institutternes solvensbehovsopgørelse og dokumentation (ICAAP), og om dokumentation for opgørelse og vurdering af likviditetsposition og likviditetsrisici (ILAAP). Finanstilsynet forventer desuden, at ICAAP-rapporten opsummerer instituttets omstillingsplan med beskrivelse af de væsentligste mål og tiltag.

For alle institutter skal arbejdet ske i overensstemmelse med EBA's retningslinjer, så institutterne etablerer, udbygger og forbedrer omstillingsplanerne i takt med, at de forbedrer deres kendskab til ESG-relaterede risici og styringen af dem.